

Preken

Uitgave van de O.G. Helmerhoek

Openbaring 21, 1-9

OGH 121111 Ds. Vissinga

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Waar loopt het met ons leven op uit?

Wat hebben we te verwachten na ons leven?

Is er leven na dit leven?

Wat voor toekomst mogen we verwachten?

Dat is voor mensen van vroeger en nu een indringende, een spannende vraag. Ook voor de christenen tot wie Johannes zich richt.

Hij leefde waarschijnlijk aan het eind van de eerste eeuw, zo rond het jaar 80-90. Er was een groeiende weerstand tegen de beweging van mensen, die zich lieten inspireren door Jezus Christus. Hier en daar waren al vervolgingen op gang gekomen. De jonge kerk, die nog klein en kwetsbaar was werd in haar bestaan bedreigd. Het eerste bloed van gelovigen was al gevloeid. Donkere wolken pakten zich samen boven de kerk.

Maar ook boven de wereld. 't Waren niet alleen zorgen om het eigen bestaan, die veel gelovigen kwelden, maar vooral zorgen om deze wereld, om wat er allemaal op deze wereld gebeurde. Het kwaad dat zich groot maakte, de dood die om zich heen greep, het onrecht en geweld dat overal slachtoffers eiste. Waar moet het heen? Dit kan toch zo niet doorgaan?

Het zijn de vragen en de dingen die we kennen. Geen enkele tijd is er zonder. Elke tijd beleeft zichzelf als een eindtijd, in die zin, dat het zo toch niet lang meer kan doorgaan.

Maar wat dan? Wat komt er dan? Je zou verwachten de uiteindelijke catastrofe, een grote ramp, waarin alles uiteenvalt, alles terugkeert tot de chaos waaruit het is ontstaan.

Dat zou je verwachten, maar dat gebeurt niet. Johannes, de verbannen apostel, die zijn dagen op het eiland Patmos doorbrengt, mag in dromen, in visioenen een blik werpen in de toekomst.

Het is heel opmerkelijk dat zijn dromen volop de sporen dragen van wat er in zijn dagen gebeurt, maar ook van de traditie waarin hij staat, die van het oude testament. Wat er staat te gebeuren wordt geschilderd in herkenbare kleuren. In beelden, die de mensen van toen aanspraken.

Hij ziet een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. We horen er de echo in van Genesis 1, waar we lezen: In den beginnen schiep God de hemel en de aarde. Maar hoe mooi en goed het toen ook was, zo is het niet gebleven. Het kwaad sloot als een slang Gods goede schepping binnen en stak alles en iedereen aan. Met alle gevolgen van dien. We worden er allemaal en elke dag mee geconfronteerd, in het groot en in het klein.

Maar dat zal dus niet blijven. Wat God toen gedaan heeft, zal de Eeuwige nog eenmaal doen: een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Niet iets totaal nieuws, maar een complete vernieuwing, een herschepping.

En wat eerder angst inboezemende, wat de woon- en schuilplaats van verslindende monsters is, de zee, die zal er niet meer zijn.

En alles waaronder mensen nu zo gebukt gaan en onder te lijden hebben, dat zal er niet meer zijn - ongelooflijk - geen dood, geen rouw, geen geklaag, geen moeite.

God zelf zal alle tranen van de ogen wissen.

En zie, zegt de Eeuwige, ik maak alle dingen nieuw.

Dat is een geweldig uitzicht. Ja, zegt iemand, te mooi om waar te zijn.

Nou, zegt een ander, we hebben er al iets van gezien, namelijk in het leven en de opstanding van Jezus. En wat we toen zagen, dat zal zich aan het eind doorzetten en alle dingen en mensen aansteken en doortrekken. Een leven en een samenleven, dat niet meer kapotgemaakt wordt door machten die God van ons en ons van elkaar scheiden.

En precies daarom horen die lastige woorden van vers 8 er toch bij. We sloegen ze vanavond bewust niet over. Die woorden over de lafhartigen, de ongelovigen, de verfoeilijken, de moordenaars, de hoereerders, de afgodendienaars en alle leugenaars, hún deel is in de poel die brandt van vuur en zwavel: dit is de tweede dood.

We moeten ze niet lezen als woorden die scheiding maken tussen het ene deel van de mensheid en het andere deel. Laten we ze lezen als een belofte over de vernietiging van alles wat er in ons allen is aan lafhartigheid, ongeloof, moordzucht, ontrouw en leugenachtigheid.

Dat zal God wegdoen, dat zal niet meer bestaan.

Waar loopt het met ons leven op uit?

Op een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Op vernieuwing en herschepping. Op God binnen handbereik.

Dát zal een feest zijn.

Amen